

quentem et liberam conversationem, fructus plerumque gignere inhonestos. Super quibus graviter oneratur conscientia *Magistri Novitiorum*, et superioris localis. *Clem. VIII, Cum ad Regularem disciplinam. De jure practico Regular. 1, 2, 3, p. 103 et seqq.*

Caput III.

DE DISPENSATIONE, VEL DIMISSIONE VOTA SIMPLICIA PROFITENTIUM.

De hoc capite pertractantes, breviter-juridice, et clare-necessarium est, ut distinguamus *varias* votorum simplicium *species*; idest.

1. Vota simplicia in *Institutis Dioecesanis*.
2. Vota simplicia in *Institutis a S. Sede adprobatis*: sive *temporaneis*, sive *perpetuis*.
3. Vota simplicia a Summo Pontifice Pio Papa IX praescripta, et praemittenda *Votis Solemnibus*.

§ 1.

De Dioecesanis.

In Sodalitatibus *Dioecesanis*, episcopis facta est potestas professos dimittendi, votis perpetuis ac temporaneis remissis, *uno dempto* (ex auctoritate saltem propria) colendae perpetuo castitatis. *Const. Apost. CONDITAE p. 1. n. 8.*

Cum vero etiam in his habeantur et Mode-

ratores, rectum non est, ut hujusmodi dimissio fiat iisdem insciis, praesertim si juste dissentiant, et examine causarum nequidem praemisso.

---

§ 2.

De Pontificiis.

In *Institutis* votorum simplicium a S. Sede adprobatis *Uni* Romano Pontifici reservata est *dispensatio*, quam S. Congregatio concedere solet tantum super *votis simplicibus obedientiae et paupertatis*: et si agatur de *laico professo*, dispensando super *voto simplici castitatis* « *dumtaxat ad contrahendum matrimonium* » illud commutatur in *Sacramentalem Confessionem* aliaque pia opera; et tamdiu sit commutatio duratura quamdiu nuptiae contractae perduraverint.

Nonnullis tamen *Institutis* data est facultas — a *constitutionibus* — superioribus, *alumnos* dimittendi, sed in casu tum superiores, tum professi subjacent dispositionibus *Decreti Auctis admodum*; quibus neglectis, si dimissi sacerdotio sint insigniti, vel aliquo Sacro Ordine muniti *in suspensionem* incidunt, ab exercitio

Ordinis respectivi; a Missa celebranda, et ministeriis sacris obeundis. — *Donec S. Patrimonium sibi constituerint et Episcopum benevolum receptorem invenerint*: quae obligatio omnes afficit sacerdotes (etiam solemniter professos): ideoque ipsis licitum non est, proprio consilio sodalitatem deserere: immo claustrum relinquere nequeunt, nisi prius dictam adimplerint obligationem; salva licentia S. Sedis.

Et merito namque ad Ordines Sacros sunt promoti sub jurisdictione et vigilantia superiorum; ac titulo tantum religionis, vel mensae communis, ut ajunt; qui titulus, si Alumnus ab Ordine exeat, illico cessare videtur.

---

§ 3.

De votis a Pio Papa IX institutis.

Pius Papa IX, in declarationibus 12 Junii 1858, dispensationem super *votis simplicibus* (quae ex parte voventis sunt semper *perpetua*) sibi reservavit, cum urgentibus rationibus ad hoc preces porrigeret professus.

Quod si gravi culpa sit ipse innodatus, tunc Superior Ordinis cum suo consilio eum dimittere valeat. Hanc ad dimissionem hi pro-

cedere debent charitate, et prudentia, quacumque humana affectione remota. *Pius IX loc. cit. — De jure practico Regular. n. 4, p. 151 et seq.*

Ast hisce praescriptionibus non semper et adamussim obtemperatum est; ideoque, instantibus non paucis interesse habentibus, *Leo XIII*— decreto *AUCTIS ADMODUM* super hoc titulo *n. 3* — comprehendens vota simplicia *cujuscumque* generis praescipsit, ut firmis remanentibus ordinationibus Urbani VIII in decreto *Sacra Congregatio 21 Sept. 1624. Innoc. XII in decreto Instantibus. 24 Iulii 1694* — « methodum, in « expellendis propriis alumnis esse servandam « etiam a *Superioribus Institutorum votorum simplicium*, quoties agatur de aliquo Alumno vota « simplicia quidem sed perpetuo professo, vel « votis simplicibus temporaneis adstricto, ac in « in sacris insuper ordinibus constituto, dimittere: ita ut horum neminem et ipsi dimittere « valeant, nisi ob culpam gravem externam ac « publicam, et nisi culpabilis sit etiam incorregibilis. Ut autem quis incorregibilis revera habeatur superiores praemittere debent, distinctis temporibus trinam admonitionem et correctionem: qua nihil proficiente, superiores « debent processum contra delinquentes ins-

« trueri ad formam juris ». Uti videre est in in opere: *De jure practico Regularium III 3. 2. p. 127*, usque ad sententiam, *Reo* notificandam: a qua ei appellare fas est. Et si id rationabili causa fieri nequiverint; dicti superiores petere possunt a S. Congregatione *processum Camerale — De jure practico Reg. loc. cit.*

Ac merito, namque inter Alumnos et Superiores Instituti adest contractus bilateralis, sicuti saepe saepius innuimus; et contractus frangi nequit nisi consentiente utraque parte.

---

§ 4.

Quid data expulsionem consequatur?

Alumni etiam votorum simplicium perpetuorum, vel temporalium in sacris Ordinibus constituti suspensi a divinis manent, donec a S. Sede alio modo eis consulatur; ac Episcopum benevolam receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint. Decreto *Auctis admodum, n. 4.*

Attamen difficile est duobus his requisitis facere satis. Hinc Alumni S. adeant Congregationem, quae precibus annuens, Oratores ad Sacra obeunda, Missamque celebrandam ex

misericordiā, ad tempus habitare non renuit, praevio examine super causis, et praefati oratoris ratione.

---

§ 5.

De Apostatis et Fugitivis.

Evenit quandoque, ut Alumnus vitae religiosae partaesus, Marte proprio, Institutum deserat et in saeculum redeat: ac proinde in censuras incidat. Quid in casu agendum. Professus in se reversus, Sedem Apostolicam petere debet, et humillime a censuris ecclesiasticis absolutionem implorare: tunc S. Congregatio, supplicibus mota precibus, Oratori benigne indulget, imposita ei congrua salutari poenitentia.

Quid si in censuras incidat professus, quia expulsus decreto S. Sedis?

Ipsae etiam Summum Pontificem adire debet causa impetrandi absolutionem ab iisdem censuris; nam superior, auctoritate propria, illam dare nequit: siquidem S. Congregatio concedens decretum expulsionis, sibi super individuo vocat *jurisdictionem*; quae ita perdurat, ut ipse sine licentia S. Sedis, neque ad ordinem redire potest. *S. C. super Disciplina*

*Regulari 22 Ian. 1886, ad Procuratorem Capuc-
cinorum*; quod velim animadverti a superioribus, et ab ordinariis.

---

§ 6.

Quid si violentia a domo religiosa fuerint ejecti.

Sodales ad aliam Instituti Domum sese conferre debent: si id fieri nequeat, etiam extra Instituti Domum, de consensu Consilii Generalitii, commorari possunt, sub obedientia tamen ordinarii loci, et Superioris Provincialis Territorialis, aut Domus, sin minus vicinioris: ceterisque servatis conditionibus, a superioribus impositis juxta receptas instructiones.

---

§ 7.

An professi votorum simplicium, propria auctoritate, transire possint ad aliam Congregationem?

Diximus jam in opere — *De jure practico Regularium* — Cap. IV, § 1. et seq. p. 208, transire ad aliam religionem, idem esse ac deserere illud Institutum, cui religiosus se devoverat, cujusque regulas servaturus, juraverat, et novum amplecti.

Iam vero Professi votorum simplicium cum Instituto, cui se devoverunt, ejusque regulas observare jurarunt, vere iniere contractum: veraeque contraxerunt spirituales obligationes: Atqui contractum proprio arbitrio frangere; spirituales obligationes, sine competentis auctoritatis licentia, non modo illicitum, sed injustum est. Ergo ad aliud Institutum, relicto primo, proprio Marte, transire nequeunt. Et si id agant, veluti fugientes considerari debent, et uti tale spuniri. — *De jure pratico Regul. Cap. IV, 1, 5, p. 217.*

Et ita normalis est in re legislatio, ac praxis S. Congregationis; ut inhaerendo Constitutionibus Apostolicis, Ordinum et Institutorum Votorum simplicium, acceptatio Postulantis etiam prohibeatur si tantum ipse jam induerit habitum alterius Instituti.

Merito sane, namque perseverantia in Professo ad virtutem refert, dum instabilitas defectum dicit; etiam non considerantes discrimen, quod intercedit inter unam, vel alteram diversi generis Sodalitatem.

Quid si id agat licentia competentis auctoritatis? Tunc gratia conceditur, praevia rationabili causa — *sed salvis juribus primaevae Instituto quaesitis.*

Caput IV.

QUID DICENDUM DE VOTO, QUOD IN CAPITULO HABENT VOTORUM SIMPLICIUM PROFESSI.

Iure Ordinario etiam Instituta votorum simplicium constant *Provinciis, et Domibus singularibus*; in quibus *Capitula* celebrantur. Haec sunt vel *Generalia* — vel *Provincialia* — vel *Conventualia*, id est *Localia*. Pauca de singulis.

---

§ 1.

De Capitulo Generali.

Notandum, in primis, quod omnes votorum simplicium Professi, *in potentia*, uti dicitur, habent capacitatem *ad vocem activam et passivam*: IN ACTU tamen ii tantum, qui a Const. Apostolicis et Ordinationibus specialibus *Instituti* tales declarantur, consideratis requisitis.

Sane in Capitulo Generali illi solum adesse possunt, qui aliquod officium exercent in Ordine, cui adnexum est *Votum*; uti specificè